

sat debatten med Dansk Folkeparti utrolig meget, for det er ikke så tit, at vi har nogle værdimæssige debatter af den her art.

Så vil jeg sige, at det helt bærende argument for os er, at den her lov giver bedre mulighed for, at det enkelte menneske selv kan bestemme, hvad han eller hun vil hedde. Vi synes ikke, at det er et anliggende for staten at bestemme, om det ene navn er mere rigtigt end det andet, at embedsmænd skal sidde i lokaler og afgøre, om et fornavn er anstødeligt eller krænkende osv. Det synes vi ærlig talt er en mærkelig formynderisk måde at lave lovgivning på, fordi det enkelte menneskes mulighed for at bestemme over sit eget liv og sin egen tilværelse er et vigtigt argument for os.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg er slet ikke i tvivl om fru Charlotte Fischers store bekymring for det enkelte individ, men jeg fik ikke besvaret mit spørgsmål: Om De Radikale har et meget væsentligt incitament til at støtte dette lovforslag, som er forankret i, at man ønsker mulighed for en stor vælgerskare, nemlig de mange indvandrere, til at tage danske navne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu ved jeg godt, at indvandring er et stort spørgsmål for Dansk Folkeparti, og at det måske er noget af det, man tænker allermost på det meste af tiden, men jeg må blankt erkende, at indvandring faktisk ikke lige er det, der spiller den store rolle i denne sammenhæng.

Vi vedtager overhovedet ikke dette lovforslag for at fremme eller hæmme indvandring. Vi synes, det er positivt med et åbent samfund, der anerkender, at vi er en del af den store verden, ikke lever bag hermetisk lukkede døre, men faktisk er en del af verden. Vi rejser ud, vi gifter os med udlændinge – jeg bor selv sammen med en canadier – det er sådan set en positiv udvikling, og på den måde passer lovforslaget til den. Men det har ikke noget at gøre med at fremme indvandring eller det modsatte. Det synes jeg er skudt helt ved siden af.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er den radikale ordfører færdig, og der er fire, der har meldt sig uden for ordførernes række. Den første er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Det er altså som privatist.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er uden for ordførernes række.

Jesper Langballe (DF):

Hvorfor har historieløsheden, når den nu er så udbredt, ikke sin egen parlamentariske repræsentation? Burde slægtssammenhænges opløsning, identitetsløsheden, den folkelige traditionsløshed ikke have sin egen officielle advokatur? Jamen det har den sandelig, og den hedder Det Konservative Folkeparti – et parti, der skilter med sin vilje til at autorisere kulturkanon, men som samtidig vil smide den mest eksistentielt afgørende kanon, nemlig folkets slægtsnavne, på møddingen ved at ophæve al navnebeskyttelse; et ynkeligt parti, som har mistet al erindring om, hvad det er sat i verden for, og hvad det er at være konservativ; et parti, der tror, at det at være konservativ er at leve på selvopfundne holdninger og værdier, som den konservative ordfører sagde, og ikke at være forpligtet på den givne tilværelse med dens traditioner; et parti, hvor ministeren bare nikker til det, hans embedsværk finder på, og først for sent opdager, at den rodfæstede del af befolkningen raser og opfatter dette lovforslag som en katastrofe, og et parti, som også med dette lovforslag har gjort demonstrativ ligegyldighed med ægteskabet til en konservativ specialitet.

Vi ved godt, at der i begge regeringspartier er så store betænkeligheder, at hvis der var hemmelig afstemning i Folketinget, eller hvis man fulgte sit hjerte, ville lovforslaget, om ikke falde, så i hvert fald komme ud til folkeafstemning, og her ville det falde med et brag. Men nu byder prestigeplejen ministeren og regeringens folketingsgrupper, at de holder ryggen rank ligesom kejseren i eventyret og holder processionen ud, selv om det sker i bar skjorte.

Jeg vil gerne tage et enkelt eksempel frem, som ikke er indgået ret meget i debatten. Det er sådan i dag, at hvis en person – det vil typisk være en kvinde – tager sin ægtefælles navn som giftenavn, bevarer hun sit eget efternavn, det man tidligere kaldte pigenavn, og det er anført på dåbsattesten. Men sådan skal det ikke være fremover. Fremover får man udstedt en dåbsattest med sit giftenavn, og det vil sige, at man fuldstændig udrydder kvindens egen personlige slægtssamhørighed med tilbagevirkende kraft. Hun er ingenting.